

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط سلامت روانی و امید به زندگی در بین معلمان

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 5، شماره 51 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

بی بی مریم مرتضوی فارسانی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

سیده سمیه جزایری فارسانی - کارشناسی ارشد زیست شناسی

سیده سودابه جزایری فارسانی - کارشناسی ارشد زیست شناسی

خلاصه مقاله:

در بررسی نقش آموزش بر سلامت و امید به زندگی نظریات متفاوتی وجود دارد. در نظریه گردسمن (۱۹۷۲) اشخاصی که آموزش بهتری دارند سلامتی را با کارایی بیشتری تولید می کنند. یعنی آموزش موجب انتقال تابع تولید سلامت بالا می شود. افراد تحصیل کرده فناوری را بهتر می فهمند و اطلاعات بیشتری در مورد چگونه سالم بودن دارند، براساس این نظریه انتقال منابع عمدی از بخش سلامت به بخش آموزش می تواند مفید باشد (گردسمن، ۲۰۰۰). روزن (۱۹۸۲) معتقد است که جوامع با سطح آموزشی بالاتر براساس آموخته های خود و درک اهمیت رعایت بهداشت جسمی و روحی، توجه بیشتری به رعایت بهداشت و ایجاد تسهیلات بهداشتی مناسب خواهند کرد. از آنجا که مدرج علمی و آموزشی برخلاف سایر عوامل اجتماعی موثر بر سلامت پس از اکتساب از بین نمی رود اثرات قوی تری بر وضعیت سلامت افراد بر جای می گذارد، به گونه ای که کودکانی که از آموزش مناسب برخوردارند. احتمالاً انتخاب های سالم تری را برای زندگی در بزرگسالی در مواردی نظیر، تغذیه، رعایت بهداشت فردی، استفاده از الکل و دخانیات و میدان ورزش خواهند داشت. بهرمان (۱۹۹۸) معتقد است آموزش علاوه بر تاثیر مستقیم بازده نهایی عوامل دیگر موثر بر سلامتی را نیز بهبود می بخشد.

کلمات کلیدی:

سلامت روانی، امید به زندگی و معلمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1712076>

